

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 51/23

Luxembourg, 21. marec 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-100/21 | Mercedes-Benz Group (Odgovornost proizvajalcev vozil, opremljenih z odklopnimi napravami)

Kupec motornega vozila, opremljenega z nezakonito odklopno napravo, ima pravico do odškodnine od proizvajalca avtomobilov, če je ta naprava temu kupcu povzročila škodo

Pravo Unije poleg splošnih interesov varuje tudi individualne interese posameznega kupca motornega vozila v razmerju do proizvajalca tega vozila, če je to vozilo opremljeno s prepovedano odklopno napravo

Pri deželnem sodišču v Ravensburgu (Nemčija) je bila vložena odškodninska tožba, ki jo je posameznik (QB) vložil proti družbi Mercedes-Benz Group. Cilj te tožbe je povračilo škode, ki naj bi jo družba Mercedes-Benz Group povzročila s tem, da je vozilo z dizelskim motorjem, ki ga je kupil QB, opremila s programsko opremo, s katero se znižuje stopnja vračanja izpušnih plinov, če so zunanje temperature pod določenim pragom. Taka odklopna naprava, katere posledica je povečanje emisij dušikovega oksida (NOx), naj bi bila z Uredbo št. 715/2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil prepovedana.

V nemškem pravu lahko v primeru lahke malomarnosti obstaja pravica do odškodnine, če je bil kršen zakon, katerega cilj je varstvo druge osebe. Zato je nemški sodnik Sodišče vprašal, ali je treba upoštevne določbe Direktive 2007/46 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih vozil (v nadaljevanju: Okvirna direktiva) v povezavi z Uredbo št. 715/2007 razlagati tako, da varujejo individualne interese posameznega kupca takega vozila. Glede izračuna zneska odškodnine, ki morebiti pripada QB, želi deželno sodišče v Ravensburgu poleg tega izvedeti, ali je za zagotovitev praktičnega učinka določb prava Unije potrebno, da se korist iz uporabe vozila pri pravici do odškodnine ne upošteva ali da se upošteva le v omejenem obsegu.

Sodišče je v sodbi najprej pojasnilo, da mora nemško sodišče opraviti dejanske presoje, ki so potrebne za ugotovitev, ali je treba zadevno programsko opremo opredeliti za odklopno napravo v smislu Uredbe št. 715/2007 in ali je njena uporaba lahko upravičena na podlagi ene izmed izjem, ki jih ta uredba določa.¹

Glede interesov, ki jih varuje Uredba št. 715/2007, je Sodišče poleg splošnega cilja zagotavljanja visoke ravni varstva okolja upoštevalo širši regulativni okvir homologacije motornih vozil v Uniji, v katerega spada ta uredba. V zvezi s tem je Sodišče opozorilo, da morajo biti v skladu z Okvirno direktivo vozila predmet EU-homologacije, to pa je mogoče podeliti le, če tip vozila izpolnjuje določbe Uredbe št. 715/2007, med drugim tiste glede emisij. Poleg tega je Sodišče poudarilo, da morajo proizvajalci vozil v skladu z Okvirno direktivo posameznim kupcem izdati certifikat o skladnosti. Ta certifikat, ki je obvezen med drugim za začetek uporabe vozila, potrjuje, da je to vozilo ob izdelavi skladno z vsemi regulativnimi akti. Tako certifikat o skladnosti omogoča varstvo posameznega kupca vozila pred tem, da proizvajalec ne bi spoštoval svoje obveznosti, da na trg da vozila, ki so v skladu z Uredbo št. 715/2007.

¹ Glej v zvezi s tem sodbi Sodišča z dne 14. julija 2022, GSMB Invest, [C-128/20](#) (glej SM št. [124/22](#)), in z dne 17. decembra 2020, CLCV in drugi (Odklopna naprava na dizelskem motorju), [C-693/18](#) (glej SM št. [170/20](#)).

Na podlagi teh preudarkov je Sodišče ugotovilo, da **Okvirna direktiva vzpostavlja neposredno povezavo med proizvajalcem avtomobilov in posameznim kupcem motornega vozila, katere namen je temu kupcu zagotoviti, da je to vozilo v skladu z upoštevnim zakonodajo Unije.** Zato je Sodišče ocenilo, da določbe Okvirne direktive v povezavi z določbami Uredbe št. 715/2007 poleg splošnih interesov **varujejo individualne interese posameznega kupca motornega vozila v razmerju do proizvajalca tega vozila, kadar je to vozilo opremljeno s prepovedano odklopno napravo. Države članice morajo torej določiti, da ima kupec takega vozila pravico do odškodnine od proizvajalca tega vozila.**

Ker ni določb prava Unije, ki bi določale pravila, kako kupci, ki jih zadeva pridobitev vozila, opremljenega s prepovedano odklopno napravo, pridobijo odškodnino, mora ta pravila določiti vsaka država članica. Sodišče pa je vseeno navedlo, da nacionalna zakonodaja ne sme onemogočati ali pretirano oteževati pridobitve ustrezne odškodnine za škodo, ki je bila povzročena kupcu. V njej je lahko tudi določeno, da nacionalna sodišča zagotovijo, da varstvo pravic, zagotovljenih s pravnim redom Unije, ne povzroči neupravičene obogatitve upravičencev. V obravnavanem primeru bo moralo deželno sodišče v Ravensburgu preveriti, ali odštetje koristi, ki izhaja iz tega, da je QB vozilo dejansko uporabljal, temu zagotavlja ustrezno odškodnino za škodo, ki naj bi mu dejansko nastala, ker je bila v njegovo vozilo nameščena naprava, ki jo pravo Unije prepoveduje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

